HUGO DE SANCTO VICTORE

Klosterneuburg 2. Hälfte 12. Jh. Seite 26r

Quelle: http://manuscripta.at/?ID=459
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

fuit. Et n̄ iccirco uoluit d̄s malū cū uo
luit ut ēēt ⁊ malū. q̄d tñ n̄ fec̄ in eo q̄d fec̄
bonū. s; ꝑmisit ut ēēt. q̄ bonū fu
it q̄d uoluit. Neq; id bonū malū fuit.
s; ex malo bonū fuit. nec malū bonū fec̄.
s; ex malo fec̄ bonū. q̄ ⁊ malis ⁊ bonis uti
nouit ad bonū. *Q̄r d̄s mala ꝑmisit.*

E t fuit mai⁹ bonū ēē bonū *III.*
ex malo ⁊ bono. q̄̄ ex solo bono. ꝑ q̄ uolu
it sūmū bonū ut ēēt h̄ bonū. ⁊ q̄d uoluit
fuit bonū. Sic̄ ḡ ęt̄nę sapię illi⁹ ignotū
ēē n̄ potuit oē q̄d futurū fuit. sic coęt̄nę
uoluntati ei⁹ displicē n̄ potuit om̄e q̄d bo
nū fuit. Et uid̄ totū q̄d futꝰm fuit. ⁊ bonū
ēē h̄ totū. ut ēēt totū. ⁊ uoluit ut ēēt totū.
q̄a bonū fuit ut ēēt totū. Et uid̄ mala ꝑ
cul q̄ futa erāt cū bōi⁹ p⁹ q̄. erāt. ⁊ c̄sid̄auit
q̄ mali⁹ adiūctis bona cōm̄darent̄. ⁊ pul
chriora fierent ꝯparatione maloꝝ. ⁊ bona
ēēnt mala int̄ bona q̄ n̄ erāt bona. q̄m ex
his ornarent̄ bona ⁊ cōm̄darent̄. ⁊ ampli⁹
bonū acciperent ad decorē ⁊ pulc̄tudinē
uniūsoꝝ. Et respex̄ cūcta i ordine suo. ⁊
uid̄ bona ibi. ⁊ q̄ s̄ bona n̄ fuer̄. ⁊ uoluit
sic ēē oīa ut bonū fuit. q̄ ita bonū fuit
ut uid̄. ⁊ uoluit q̄d futꝰm fuit. Et pensau̅
eq̄⁹ iudicio cūcta q̄ uid̄ i c̄teplatu suo.
q̄⁹ bonū fuit ⁊ iustū. totū ēē. ⁊ nih̄ aliud
ēē. ⁊ uoluit totū ēē. ⁊ aliud n̄ ēē. Et hac
uolūtate p⁹ea fec̄ ut bona ēēnt. q̄ ēē bonū
erat. sic̄ uid̄at ⁊ uoluerat. ⁊ ꝑmisit ut ma
la ēēnt q̄ ēē bonū erat. q̄ cū bonis futa ēē
ꝑuid̄at. ⁊ ut ēēnt cū bonis uoluerat. q̄ bo
nū erat. Et erat q̄d uolūtas ei⁹ ęt̄na ⁊ de bonis
⁊ de malis q̄ uoluit ut ēēnt. s; n̄ erat notū
hōib⁹ donec cōplerent̄ ⁊ fierent de q̄b⁹ bonis
⁊ malis uolūtas ei⁹ erat ut ēēnt. Cū aūt fec̄ bo
nū ꝑmisit malū. apparuit nob⁹ uolūtas
ei⁹ de illo. q̄m ēē uult q̄ fac̄. l ꝑmittit ut sit.
⁊ n̄ incip̄ ē cū illo q̄ fit uolūtas ei⁹ q̄ ęt̄na est.
s; ostendit̄ ex illo q̄m̄ fit. q̄ occulta ē. Et id̄o
ip̄m q̄d fit d̄r uolūtas ei⁹. q̄ signū ē uolūtatis
ei⁹. ⁊ appareret q̄si alia ⁊ alia uolūtas. q̄ signa
s̄ alia uni⁹ uolūtatis. *Q̄r opatio ⁊ ꝑmissio*
d̄i uoluntas ei⁹ dicuntur. *IIII.*

E t ex̄it in nob⁹ disc̄tio cognoscendę uo
luntatis d̄i in bñplacito ei⁹. ⁊ in signo bñ
placiti ipsi⁹. Et d̄nis q̄ bñplacitū ei⁹ ē uolūtas
ei⁹. ⁊ signū bñplaciti ei⁹ uocam⁹ uolūtatē. Et
uerū ē utrūq; ⁊ utrūq; ūe d̄r. S; bñplacitū ei⁹
ęt̄nū ē. nec p⁹ n̄ ēē q̄cq̄d in illo ē. ⁊ q̄cq̄d i illo n̄
ē. ēē n̄ p⁹. Nec c̄t̄ ipsū. nec ext̄. nec sīn ipso aliq̄d
ē i oī q̄d ē. ⁊ c̄stat ip̄m. ⁊ intū ē. nec cassari p⁹
aliq̄n q̄d i ipso ē. Om̄ia q̄cq; uoluit fec̄ i h̄ ꝓba
tū ē. q̄ n̄ cassat̄ uolūtas ei⁹. Et uolūtati ei⁹
q̄s resistit. i h̄ ꝓbatū ē. q̄ n̄ ipedit̄ bñplaci
tū ipi⁹. Ita c̄sonat rerū effectib⁹ bñplacitū
ipsi⁹. ⁊ ipsi affc̄s rerū n̄ discordat ab illo. Fit
eni om̄e q̄d uult. ⁊ om̄e q̄d n̄ uult n̄ fit. ⁊ oē
q̄d uult. sēp uult ut fiat. q̄d n̄ sēp ē. nec fit aliq̄n.